

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ.

ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΤΑΜΕΔΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Ζ'.

Α Θ Η Ν Α Ι, Οκτωβριος 1906

Αριθ. 6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νεκρολογία. — Ἀναστάσιος Κ. Χρηστομάνος, ὑπὸ Δῆμ. Ε. Τσακαλάτου.

Ἡ νῦν Ἡρακλειά καὶ ἡ σμύρις αὐτῆς, ὑπὸ Σ. Α. Παπαθαυλείου.

Τὸ μεγάφωνον, ὑπὸ Γ. Π. Β.

Τριχοτομία γωνίας, ὑπὸ Κ. Νέγρη.

Περὶ μεταλλευμάτων τοῦ ὑδραιφύρου ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὑπὸ Α. Κορδέλλα.

Ποικίλα, ὑπὸ Ν. Β. Σ.

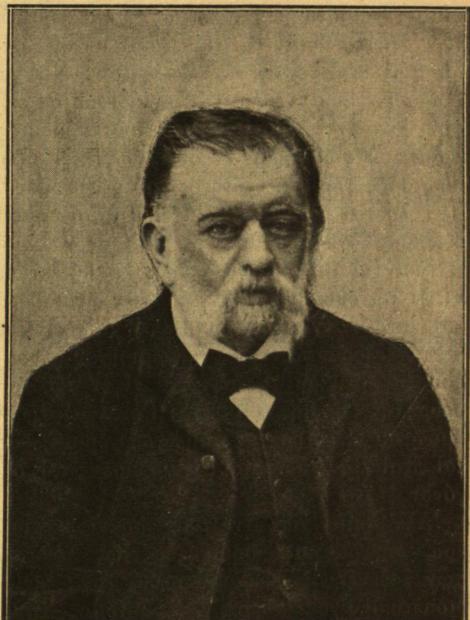
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ

Was vergangen, kehrt nicht wieder!
Aber — ging es leuchtend nieder,
Leuchtets noch zurück.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιστήμη θρηνεῖ ἔνα τῶν ἔξοχωτέρων αὐτῆς ἐργατῶν. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἥγαπτος καὶ ἐσεβάσθη ἵσα πατρὶ τὸν Ἀναστάσιον Χρηστομάνον, ὃστε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ καράξῃ, προσφάτου ὅντος ἔτι τοῦ ἀλλγούς, τὴν εἰκόνα ἀνδρός, δὲ τεσσαρακονταετῆς ἄσκονος ἐργασία ὑπέροχον καὶ ἔξεχοντα μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων ἀνέδειξεν.

Οἱ Ἀναστάσιος Χρηστομάνος, Μακεδὼν τὴν καταγωγήν, ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τῷ 1841. Μετ' ἐπιμελεστάτας σπουδάς ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ τῆς γενετείρας πόλεως καὶ ἐν διαφόροις Πανεπιστημίοις τῆς Γερμανίας, κατήλθεν εἰς Ἑλλάδα ὅπου ὁ νιφηγγήτης (1863) κατ' ἀρχὰς καὶ ὡς ἔκτακτος (1866) καὶ τακτικὸς (1869) καθηγητὴς βραδύτερον ἐλάμπουντε τὴν διδασκαλίαν τῆς

Χημείας καὶ ἐγένετο ἰδρυτὴς τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι Χημείου, δὲ ἀκαμάτου δὲ φιλοπονίας ἀνέδειξεν αὐτὸν ἐφάμιλλον τῶν ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ. Μόλις δὲ πρὸ διλίγων μηνῶν οἱ ἀπανταχοῦ μαθηταὶ τοῦ εἰχον πανηγυρίσει τὴν τεσσαρακονταετηρίδα τοῦ εὐχόμενοι μακρὰν ἔτι δρᾶσιν, ταχὺς διώρει καὶ ἀπροσδόκητος ὁ ἀπηνῆς θάνατος ἐπῆλθεν.

Ἐκτακτος παρατηρητικότης, τελεία γνῶσις τοῦ θέματος καὶ μεγίστη ἐμβρίθεια διακρίνουσι τὸ ἔργον τοῦ Χρηστομάνου. Αἱ πρῶται αὐτοῦ μελέται εἶναι νέα μέθοδος πρὸς παρασκευὴν τοῦ διφαινυλίου καὶ νέα μέθοδος πρὸς ἀνάλυσιν τῶν χρωματῶν μετὰ πολλαπλῶν ἀνα-

λύσεων χρωμιτῶν τῆς Ἑλλάδος. Βραδύτερον ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὸ τριχλωριῦχον Ἰώδιον καὶ τὸ εἰδικὸν βάρος αὐτοῦ προσδιώρισεν ἐπινοήσας νέαν μέθοδον προσδιορισμοῦ εἰδικοῦ βάρους εὑναποσυνθέτων σωμάτων. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἔπονται νέα συσκευὴ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ σημείου τῆξεως, νέα συσκευὴ πρὸς προδιορισμὸν τοῦ ἀνθρακα. δεξέος, μελέτη ἐπὶ τοῦ τεχνητοῦ πάγου, καὶ νέαι ἀντιδράσεις τῆς βενζοναφθόλης. Πλὴν δὲ τῶν ἀναλύσεων τῶν ἐλληνικῶν χρωμιτῶν ἀνέλυσεν ἔτι πλεῖστα ἴαματικὰ ὄντα τῶν σπουδαιοτέρων πηγῶν τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ πολλὰ πηγαῖα ὄντα καὶ ἴδια τῆς Ἀττικῆς. Ἐπίσης ἀνέλυσε πλεῖστα εἰδὴ ἐλληνικῶν οἰνων καὶ διάφορα ὄρυκτὰ τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος. Πλειστάκις δ' ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς διάφορα ἐπιστημονικὰ συνέδρια, πολλαχῶς ἐν αὐτοῖς τιμηθεὶς καὶ πολλάκις τιμημάτων τούτων προερχεόμενος. Αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ ἐργασίαι ὡς θέμα εἶχον τὸν φωσφόρον. Νέα μέθοδος παρασκευῆς τοῦ τριβρωμιούχου φωσφόρου, νέα ἀναλυτικὴ μέθοδος πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ φωσφόρου ἐν διαλύμασι καὶ προσδιορισμὸς τῆς διαλυτότητος τοῦ φωσφόρου ἐν βενζόλῃ καὶ αἰδέρι εἴνε αἱ τελευταῖαι δημοσιευθεῖσαι ἐργασίαι αὐτοῦ εἰς ἃς δέον νὰ προστεθῶσιν αἱ μὴ δημοσιευθεῖσαι ἔτι ἐν ἐκτάσει, αἱ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν γερμανῶν φυσιοδιφῶν καὶ ἰατρῶν ἐν Meran (1905) ἀνακοινώσεις «περὶ ἐπιδράσεως τοῦ τριβρωμιούχου φωσφόρου ἐπὶ θεῖκοῦ χαλκοῦ» καὶ αἱ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Ρώμης (1906) «περὶ νέας λευκῆς λιμόρφου ἀλλοτροπίας τοῦ φωσφόρου» — ὡς καὶ περὶ λίαν εὐαισθήτου ἐπιδράσεως τοῦ δεξιγόνου.

Ἄλλη ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς εἰδικοῖς περιοδικοῖς συγγράμμασι δημοσιευθέντων πρωτούπων ἐφευνῶν, συνέγραψε πολλὰ ἔργα κυρίως διδακτικὸν ἔχοντα σκοπόν. Ἡ δίτομος Χημεία αὐτοῦ εἶνε τὸ μόνον βιβλίον δι' οὗ ἐπὶ σειρὰν ὅλων ἐτῶν διδάσκονται οἱ φοιτηταὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἰατρικῆς. Τελείαν δὲ κατήρισε καὶ τὴν χημικὴν ὁνοματοθεσίαν, ἥτις ἐπεκράτησε καὶ θέλει ἐπικρατήσει ὡς μᾶλλον σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς γλώσσης μας καὶ πρὸς τὴν ἐν ταῖς διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις ὁνοματοθεσίαν.

Τὸν πλεῖστον ὅμως χρόνον αὐτοῦ πατηνάλωσεν δὲ Χρηστομάνος εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν, διδάσκων ἀνόργανον, δργανικὴν καὶ ἀναλυτικὴν χημείαν ἐνώπιον πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου, ἔτι δὲ εἰς τὰς ἀσκήσεις τῶν φοιτητῶν, ἃς πάντοτε μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος διηγήθησεν καὶ παρηκολούθηε καὶ ἤναγ-

κάζετο σχεδὸν πάντοτε, ἐλλειψει τῶν σχετικῶν συγγραμμάτων, νὰ ὑπαγορεύῃ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ προχείρου τὰ πρὸς ἀσκησιν διδόμενα θέματα. Τούτου ἔνεκα μεγίστη ἦτο ἡ ἀγάπη μεθ' ἣς ὑφ' ἀπάντων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ ἀΐδιος θὰ μείνῃ ἡ μνήμη του εἰς πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν σοφῆν καὶ πατρικὴν ἐπίβλεψίν του ἐργασθέντας.

Ἐν Γενεύῃ, τῇ 10/23 Ὁκτωβρίου 1906.

Δ. Ε. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

Η ΝΗΣΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΣΜΥΡΙΣ ΑΥΤΗΣ

Μεταξὺ τῆς Νάξου, τῆς Ιου καὶ τῆς Ἀμοργοῦ ἔκτείνεται ὁμάς τις μικρῶν νήσων καὶ πολυπληθῶν ἄλλων μικροτέρων νησιδρίων, αἱ διποῖαι ἀνυψοῦνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ἐξ οὗ καὶ αἱ πρῶται, ἀβαθοῦς ὑποβρυχίου δροπεδίου. Αἱ κύριαι νησίδες αὗται εἰσὶν ἡ Ἡρακλειά, ἡ Σχυροῦσα, τὰ Κάτω καὶ Ἐπάνω Κουφονήσια, ἡ Κέρως καὶ ἡ Ἀγτικερώς, αἵτινες, πλὴν τῶν δύο τελευταίων πλαγίως πρὸς τὴν Ἀμοργὸν κειμένων, εὐρίσκονται διατέταγμέναι μετὰ τῆς βορείως καὶ ἀπάντερον κειμένης Δορούσης εἰς ἐπιμήκη σειρὰν διευθύνσεως ΝΔ-ΒΑ παραλίας περίπου πρὸς τὸν ὅξονα τῆς Ἀμοργοῦ. Ἐπισκεφθεὶς περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου 1903 τὴν νοτιοδυτικωτάτην τῶν νήσων τούτων, τῶν διποίων ἡ γεωλογικὴ σύστασις δὲν εἶνε εἰσέτι ἀκριβῶς γνωστή¹, τὴν Ἡρακλειάν, παρέχω φέδε τὰς συντόμους παρατηρήσεις ἃς ἡδυνήθην νὰ ουλέξω κατὰ τὸ διάστημα ἡμεροσίας τινὸς ἐκδρομῆς ἐν αὐτῇ.

Ἡ Ἡρακλειά (Ἡράλεια), κειμένη ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς νοτίου προεκτάσεως τῆς Νάξου καὶ εἰς ἀπόστασιν 5 χιλιομ. ἀπ' αὐτῆς, ἀποτελεῖ χθαμαλὴν νησον σχήματος ἀμβλέος ἰσοσκελοῦς τριγώνου, οὗτονος ἡ βάσις ἡ μεγαλειτέρα πλευρὰ ἔκτείνεται βορειοανατολικῶς, κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὅλης τῶν νησιδων σειρᾶς. Ἡ ἔκτασις τῆς νήσου ἀριθμεῖ κατὰ μὲν τὸν Strelitzky 23,9 χμ.², κατὰ δὲ τὸν Wisotzky 18. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς, συνισταμένη σχεδὸν διοκλήρως ἐκ μαρμάρου, εἶνε λοφώδης, γυμνὴ καὶ αὐχμηρά, καὶ μόνον ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς ἀπαντῶμεν μικράν τινα πεδιάδα, τὸ Λειβάδι, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁμονύμου κόλπου. Πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς γῆσου ὑψοῦται τὸ μοναδικὸν αὐ-

¹ A. Philippson, Beiträge zur Kenntniss der griech. Inselwelt. Erg. hft N° 134 zu Peterm. Mitt. 1901, σελ. 96-98.